



תת"ע 9062/10/18 - מדינת ישראל נגד אלבדור עודי - בהעדר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9062-10-18 מדינת ישראל נ' אלבדור עודי

בפני	כב' השופט הבכיר, דוד לנדסמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אלבדור עודי - בהעדר ע"י עו"ד כפיר בן שטרית - בהעדר

החלטה והכרעת דין

נגד הנאשם נרשם דו"ח תנועה המכיל שני אישומים.

הראשון, הינו הסעת נוסעים מבלי שישב לידו מלווה, בניגוד לסעיף 12 א (2) לפקודת התעבורה ואילו השני הינו הסעת נוסעים מעל המותר, כפי שמצויין ברשיון הרכב.

הנאשם מודה בביצוע העבירה שבאישום השני אבל לגבי האישום הראשון נטען כי ליד הנאשם ישב אדם העונה על הגדרת "מלווה" לפי החוק.

אין מחלוקת כי ליד הנאשם ישב תושב רשות הפלסטינאית בשם עלי חליל יליד 1973, בעל רשיון נהיגה מתאים משנת 2000 ואישור עבודה בישראל.

ב"כ הנאשם טוען כי מר עלי חליל עומד בדרישות החוק כדי לשמש כמלווה ואילו מנגד סבורה התביעה כי מאחרולא ניתן לו אישור לנהוג בארץ ע"מפקד האיזור, מנוע מלשמש כמלווה.

מאחר ואין מחלוקת לגבי העובדות, הוגש כל חומר הראיות לעיונו של בית המשפט לשם מתן החלטה זו ללא צורך בשמיעת עדויות.

הוראות החוק

עמוד 1



סעיף 12 א (ז) לפקודת התעבורה קובע מי יכול לשמש כ"מלווה" :-

(1) מי שבידו רשיון נהיגה בר תוקף לאותו סוג רכב 5 שנים לפחות ומלאו לו 24 שנים...

(2) מי שבידו רשיון נהיגה בר תוקף לאותו סוג רכב 3 שנים, ומלאו לו 30 שנים.

תקנה 578 א ל-ת"ת קובעת :-

"תושב איזור יהודה ושומרון ורצועת עזה שבידו רשיון נהיגה בר תוקף לפי סעיף 38 לתוספת 38 לתוספת 1 בנספח להסכם הביניים, וראו אותו כבעל רשיון נהיגה בר תוקף בישראל בדרגה מקבילה לדרגת רשיון נהיגה שלו אם נתקיימו בו תנאי הגיל האמורים בתק' 188 עד 190 " .

לא נטען ע"י ב"כ התביעה כי המלווה אינה עונה לתנאים לגבי רשיון נהיגה שלו כפי שנקבעו בתקנה 578 א לעיל.

ב"כ התביעה תומכת את עמדתה על העדר אישור לנהוג בהתאם לתקנה 578 ב (1) ל-ת"ת.

תקנה 578 ב (1) ל-ת"ת קובעת :

(1) אם הוא תושב יהודה ושומרון - יש בידו היתר לכך מאת מפקד כוחות צה"ל באיזור יהודה ושומרון או שמי שהוא הסמיך לכך.

ב"כ הנאשם טוען כי אישור זה נדרש על מנת להיתר את הנהיגה בארץ אבל אינו מונע ממנו משמש כמלווה.

למרות שאין אני נוח מסקנתי הסופית, סבורני כי ב"כ הנאשם צודק בטענתו.

אין מחלוקת כי המלווה שבמקרה דנן הינו בעל רשיון נהיגה המתיר את נהיגתו בארץ, במידה וינתן לו אישור מפקד האיזור.

השאלה האם העדר אותו אישור שולל ממנו את האפשרות לשמש כמלווה.

נוכח כל ההגדרות שפורטו לעיל, הנני סבור כי התשובה שלילית.



התנאים קובעים מפורשות כי עליו להיות בעל רשיון נהיגה ולענות על הדרישות לגבי גיל וותק בנהיגה בלבד.

כפי שנקבע ב- **הנחיות פרקליט המדינה הנחיה מס' 2.14 מדיניות העמדה לדין של מלווה לנהג חדש.**

כללי

עיון בפרוטוקול הדיינים שנערכו בכנסת עובר לתיקון כאמור מעלה כי המחוקק נתן דעתו לשאלת היקף החובה המוטלת על המלווה ולמשמעותה של חובה זו, וסבר כי על "**המלווה לשמש גורם מרסן ומייעץ לנהג החדש**"

ראה **הצעת החוק לתיקון פק' התעבורה (מס' 47) תשנ"ח - 1998 מיום 20.7.98. תיקון לפק' התעבורה מס' 104 תשע"ב - 2012**

הצעת חוק זו באה לתקן את פקודת התעבורה להלן הפקודה ולתת מעה לתופעה בעייתית זו בשנים אופנים האחד, שינוי אופן ההכשרה של הנהגים, כדי שהליך ההכשרה יקנה לנהגים החדשים הבנה תעבורתית מעמיקה ולא רק את הידע והמיומנות המזעריים הנדרשים כדי לעמוד בהצלחה במבחני הנהיגה, השני חיובם של הנהגים.

יש לציין כי החוק קובע מפורשות כי מלווה העונה על כל התנאים לשמש כמלווה לא יחשב כמלווה בעת היותו שיכור כהגדרתו בסעיף 64 ב".

ההגיון בכך שבעת שיכרותו אין הוא יכול להשגיח ולפקח על הנהג כנדרש, אבל העדר אישור לנהוג מאת מפקד האיזור, אינו שולל מהמלווה שבמקרה דן את כושר הפיקוח והשגחה על הנהג החדש.

אפשר לשאול שאלה היפותטית מה יהיה דינו של מלווה שנפצע ואינו יכול לנהוג באופן זמני, האם החוק שולל ממנו האפשרות לשמש כמלווה? או מלווה בעל רשיון נהיגה זר- בין לאומי שרשאי לנהוג בארץ ושאינו דורש אישור מפקד האיזור כדי לנהוג בארץ?

סבורני כי לפי מצב הקיים, אין מניעה שאותו אדם ישמש כמלווה.

אני סבור כי כל עוד שהמחוקק לא רואה לנכון לתקן את החוק הקיים כדי לקבוע מפורשות כי

רק נהג שרשאי לנהוג בארץ ו/או הינו בעל רשיון נהיגה ישראלי בלבד יהיה רשאי לשמש כמלווה, אין מניעה כי מר עלי חליל, העומד בתנאים הקיימים בחוק ישמש כמלווה ואין מקום שבית המשפט זה ימלא את החלל על ידי קביעת תנאים נוספים שלא נקבעו ע"י המחוקק ולכן דין הנאשם להיות מזוכה מהעבירה המיוחסת לו באישום הראשון.



לפיכך, אני מזכה את הנאשם מהאישום הראשון ומרשיע אותו בעבירה המיוחסת לו באישום השני .

במועד הדיון שנקבע ישמע בית המשפט טיעונים לעונש.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לב"כ הצדדים .

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ט, 02 מאי 2019, בהעדר הצדדים.